

lertid maa anse det for paakrævet, at den hidtidige Praksis med Krav om „obligatoriske“ Ordninger for de organiserede oprettholdes, maa Nævnet dog mene, at der, for at skabe en vis Ligevægt, for de uorganiserede Omraader bør indføres den Ordning, at Nævnet bemyndiges til at bestemme, at der, saafremt den største Del af Virksomhederne inden for Omraadet frivilligt har benyttet sig af Adgangen til Arbejdsfordeling, skal finde en ensartet Arbejdsfordeling Sted for hele det paagældende Omraade, omend med Adgang for Nævnet til at fritage saadanne Enkeltvirksomheder, for hvilke ganske særlige Forhold maatte gøre sig gældende, for Pligten til Arbejdsfordeling.

Da Nævnets Forslag, som det vil fremgaa af det anførte, medfører en væsentlig Ændring i Lovens Principper, har Nævnet anset det for paakrævet, at der foretages de fornødne Ændringer i Arbejdsfordelingsloven, og har i saa Henseende foreslaaet Ændringer foretaget i Lovens §§ 1 og 3.

Arbejdsministeriet kan tiltræde de af Nævnet fremførte Betragtninger om de Retningslinier, der bør følges, naar Virksomheder, hvor baade Arbejdsgivere og Arbejdere er uorganiserede, skal inddrages under Arbejdsfordeling, ligesom man kan tiltræde Nævnets Forslag om, at der tillægges dette en begrænset Beføjelse til at gennemføre obligatoriske Arbejdsfordelingsordninger ogsaa for uorganiserede Omraader. Ministeriet maa dog finde, at der i Tilfælde, hvor en obligatorisk Arbejdsfordelingsordning gennemføres for et uorganiseret Omraade, bør være Adgang til at indbringe Nævnets Beslutning for Formandskabet for det ved Lov om Arbejdsforhold oprettede Arbejds- og Forligsnævn, svarende til Ankeadgangen for organiserede Omraader efter Arbejdsfordelingslovens § 3, Stk. 2, sidste Punktum, og man har derfor suppleret Nævnets Forslag med en Bestemmelse i saa Henseende.

I Overensstemmelse hermed fremsættes nærværende Lovforslag.